

Public

Scrutiny

van de uitspraak door het gerecht van eerste instantie
“Rechtbank Noord-Nederland”

in de strafzaak tegen Windmolenpark tegenstanders, 16 April 2021
deze versie en de engelse versie zijn authentiek

Inleiding

De zaak is ingesteld door het Openbaar Ministerie tegen particulieren die tegenstanders zijn van een locatie bestemming voor een windmolenpark. Op enig moment stuurden deze particulieren brieven naar betrokken instanties en bedrijven om over hun argumenten te communiceren. Deze communicatie escaleerde naar een strijd en van de particulieren verder naar dreigementen. Acties hebben de particulieren niet gedaan, terwijl de bedrijven of instanties de aanleg van het windmolenpark stopten.

Het verschil tussen waarschuwen en bedreigen is niet in rechte geïdentificeerd en evenmin is de oorzaak van de escalatie (radicaliseren) niet vastgesteld. Slechts de laatste fase (de aanleiding) is in beraad genomen

Hierna wordt het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden afgekort tot EVRM en wordt het Europees Hof voor de Rechten van de Mens afgekort tot het Europese Hof.

Overzicht van de uitspraak

Na de introductie van de partijen is het document gedeeld in hoofdstukken met een titel en zonder nummer.

Er is geen handtekening van de verdachte particulier en de overheid dat de beschrijvingen overeenstemmen met de aangeleverde omstandigheden en feiten en dat deze volledig zijn.

De opdeling is als navolgend.

Hoofdstuk tenlastelegging (pag 2/44)

§1 (pag 2/44)

§2 (pag 8/44)

§3 (pag 9/44)

§4 (pag 10/44)

§5 (pag 11/44)

Hoofdstuk beoordeling van het bewijs (pag 16/44)

Opmerking vooraf (pag 17/44)

Hoofdstuk Feit 1 (pag 18/44)

Hoofdstuk Feit 2 ontbreekt

Hoofdstuk Feit 3 (pag 30/44)

Hoofdstuk Feit 4 (pag 31/44)

Hoofdstuk bewezenverklaring (pag 34/44)
Hoofdstuk strafbaarheid van het bewezen verklaarde (pag 39/44)
Hoofdstuk strafbaarheid van de verdachte (pag 40/44)
Hoofdstuk strafmotivering (pag 40/44)
Hoofdstuk benadeelde partij (pag 41/44)
Hoofdstuk toepassing van wetsartikelen (pag 41/44)
Uitspraak (pag 41/44)

Introductie van de publieke controle

(Citaat:) Het zou volgens het Hof ondenkbaar zijn dat artikel 6 par. 1 (art. 6-1) in detail de procedurele waarborgen moet beschrijven die worden geboden aan partijen in een lopende rechtszaak en mag niet eerst datgene beschermen dat het alleen mogelijk maakt om van dergelijke waarborgen te profiteren (§35). In §36 worden de eerlijke, openbare en vlotte kenmerken van artikel 6, §1 beschouwd zonder nadere uitwerking. Pas later is uitgewerkt in de uitspraak van de zaak Pretto e.a. tegen Italië, 8 december 1983, §21, de oorzaak en het doel van de verplichte openbare uitspraak van een vonnis, namelijk om ervoor te zorgen dat de rechterlijke macht door het publiek wordt gecontroleerd met het oog op de bescherming van het recht op een eerlijk proces (zaak Pretto, §27). Deze zaak in 1983 verandert niets aan de terugwerkende kracht van elke Europese Hof's uitspraak dus ook van de publieke controle vanaf de datum dat het EVRM van kracht werd.

De publieke controle is een eenheid en een gelijkelijk 'bij wet vastgesteld' of een gelijkelijk bij 'wet makend verdrag' (§36) vastgesteld als rechtsoordelende autoriteit, zoals elk (disciplinaire) tribunaal.

Het Europese publiek omvat ongeveer 450 miljoen burgers minus de medewerkers van de overheid, ambtenaren en functionarissen. In artikel 6, §1 EVRM is ook de pers uitgesloten van het publiek. Wie deelnemen aan de publieke controle is beschreven in het document "Handleiding Publieke Controle", punt 4 [*1]. Waarom de publieke controle een eenheid is en door wat het verenigd is, is voldoende uitgelegd hetzelfde document "Handleiding Publieke Controle".

Introductie van het gerecht van eerste instantie "Rechtbank"

De Rechtbank is een bij wet gesticht gerecht van de rechterlijke macht. Het behandelt zaken in eerste instantie of verzoeken. Het heeft een tribunaal of een 1-rechter tribunaal. Elke uitspraak of beslissing moet in het openbaar worden uitgesproken.

Voordat een aangestelde rechterlijk ambtenaar in dienst kan treden, moet hij de eed of de belofte afleggen. Dit gebeurt ten overstaan van het gerecht (bijna altijd in de persoon van de president). Deze eed luidt (citaat):

"Ik zweer (beloof) dat ik trouw zal zijn aan de Koning, en dat ik de Grondwet en alle overige wetten zal onderhouden en nakomen.

Ik zweer (verklaar) dat ik middellijk noch onmiddellijk, onder welke naam of voorwendsel ook, tot het verkrijgen van een benoeming aan iemand iets heb gegeven of beloofd, noch zal geven of beloven.

Ik zweer (verklaar) dat ik nimmer enige giften of geschenken hoegenaamd zal aannemen of ontvangen van enig persoon van wie ik weet of vermoed dat hij een rechtsgeding heeft of zal krijgen waarin mijn ambtsverrichtingen te pas zouden kunnen komen.

Ik zweer (beloof) dat ik mijn ambt met eerlijkheid, nauwgezetheid en onzijdigheid, zonder aanzien van personen, zal uitoefenen en mij in deze uitoefening zal gedragen zoals een goed rechterlijk ambtenaar betaamt.

Zo waarlijk helpe mij God Almachtig! (Dat verklaar en belooft ik!)"

De beginselen voor elke toetsing van de rechterlijke macht.

Goede trouw is standaard afwezig (verduidelijkt in document "Voorkennis en internationale principes" [*1]).

De bewijzen van meened, misbruik of overtredingen veranderen niet dat de daders in staat zijn om al dan niet per ongeluk rechtvaardige bevindingen of conclusies te uiten. Ook overtredende rechtbanken veranderen dit niet.

Elke rechtszaak is een partij die zijn rechten uitoefent (bevoegdheid is een recht) tegen een andere partij die deze uitoefening niet wil verdragen. De onderhavige zaak getuigt van een regering die onwillig is om het eens te worden met de Commissie. De reden voor rechtvaardig onderzoek is om de oorzaak bloot te leggen voor een poging tot een oplossing: is het een tegenwerkend recht, een gebrek aan kennis over het (uit te voeren) recht of soms is het om nadeel of erger te maken. Een rechter is toegerust en gefaciliteerd om de werkdocumenten van de wetgevende auteur te ontsluiten om zijn overdenkingen, voorwerp en doel met de wet en de betrokken artikelen te publiceren. Dit is een opgeëiste verplichting.

De plaats en het belang van het EVRM.

Het EVRM is de niet-tolerante en niet-overschrijdbare contourgrens van de "Rechtsstaat", waarin alle activiteiten of menselijke effecten plaatsvinden (zie paragraaf "Inleiding"). Niet hetzelfde, maar vergelijkbaar met de veiligheidsvoorschriften voor producten in de samenleving, die hun eigen specifieke regels voor constructie en werking hebben. Dus hoe goed en volgens de wet een product dan ook gemaakt is, wanneer het de veiligheidscontrole niet passeert is het onbruikbaar en weg uit de samenleving.

Het EVRM is een regulier contract, met aan de ene kant de verdragsluitende staten en aan de andere kant iedereen (artikel 1 EVRM). Elke contractbreuk heeft ook juridische gevolgen door het verbintenissenrecht in het land waar de overtredingen plaatsvinden.

De Mensenrechten draaien geen rollen om, wisselen niet met personen in hun officiële hoedanigheid of keren de opgetreden machtsverschillen niet om. De mensenrechten zijn niets meer en niets minder dan een gelijkmakende, vereffenende, macht.

Eindconclusies over de uitspraak binnen de mensenrechten

(I) Voorkennis en internationale principes

(1) De voorkennis en internationale principes zijn verzameld in het document "Voorkennis en internationale principes" [*1] en zijn hierin verklaard. Dit document is onlosmakelijk een onderdeel van dit document en alle voorkennis is op deze plaats ingelast.

De onderwerpen erin zijn onder meer:

1. Elke wet is gemaakt en geschreven voor elk privaat individu
2. Elk gerecht, tribunaal of rechter is altijd de laatste in lijn, voor eeuwig
3. Elke interpretatie heeft terugwerkende kracht van wetswege
4. De mensenrechten betreft zich op één gerecht: die van eerste instantie
5. Het EVRM is een regulier contract
6. Elk appèl (hoger beroep) is een reguliere ingebrekestelling
7. Het EVRM verplicht ook het Europese Hof en elk nationaal gerecht, tribunaal, rechter of rechterlijke macht
8. De goede trouw is standaard afwezig

(II) Schendingen of meened

1. Negeren van de publieke controle

- (2) De uitspraak is niet ondertekend door de voorzitter en de griffier, maar doordat dit wettelijk verplicht is mag worden aangenomen dat dit wel is gedaan op de authentieke akte. Dus een handtekening van ook elke partij is geen probleem. Geen partij heeft getekend. Zodat opzettelijk is overgelaten aan de publieke controle om te vinden en vast te stellen dat:
- (a) De uitspraak niet verzekert door middel van de handtekeningen van elke partij, dat het alle ingediende onderwerpen bestrijkt van tenlastelegging en weerlegging, dat argumenten of feiten niet zijn gewist, dat het geen leugens publiceert en dat het geen misleidende context publiceert;
 - (b) Het is niet verifieerbaar dat de uitspraak het echte verweer van de verdachte particulier naar waarheid publiceert.
- (3) Doordat de Publieke Controle niet is voorzien van voldoende en verzekerde verificatie gegevens is het gestelde tot en met het hoofdstuk "bewezenverklaring" niet verifieerbaar. Zodat al hierdoor de uitspraak en straf unfair zijn.

2. De ontolereerbare discriminatie

- (4) De verdachte particulier heeft in de als dreigbrieven geclassificeerde documenten diens beweegredenen aangegeven. Het is een tribunaal verplicht om deze mee te wegen met de toerekenbaarheid van de daden. Het gerecht heeft dit niet gedaan. Artikel 47 (Wetboek van Strafrecht) schrijft voor dat (quote) "Als daders van een strafbaar feit worden gestraft, (1°) zij die het feit plegen; (2°) zij die (...) het feit opzettelijk uitlokken.". Voorts is voorgeschreven, in lid 2, dat (quote) "Ten aanzien van de laatsten komen alleen die handelingen in aanmerking die zij opzettelijk hebben uitgelokt, benevens hun gevolgen."; De pleger van uitgelokte daden is niet strafbaar. De verdachte particulier is uitgelokt, maar niettemin berecht en gestraft, dus is hij gediscrimineerd van de plegers van uitgelokte daden. In strijd met de wet is zonder redenen de beslissing genomen dat de pleger wordt berecht en niet de uitlokker (artikel 359, Wetboek van Strafvordering). Zodat al hierdoor de uitspraak en straf unfair zijn.
- (5) In de uitspraak is vermeld (citaat) "Naar het oordeel van de rechtbank kan uit de hiervoor opgenomen bewijsmiddelen in onderling verband en samenhang beschouwd, voldoende blijken dat verdachte en medeverdachte [medeverdachte] drijvende krachten waren achter het verzenden van de zwartboeken en dreigbrieven naar de aangevers in de periode dat de bewezenverklaarde feiten hebben plaatsgevonden.". Er is niet aangegeven wat uit de bewijsmiddelen is beschouwd en welk onderlinge verband en samenhang is beschouwd. Voorts zijn blijkbaar de drijvende krachten gediscrimineerd van de overige krachten achter het verzenden van de zwartboeken en de vermoede dreigbrieven. Dit ook is een verboden discriminatie. Zodat hierdoor en aanvullend de uitspraak en straf al unfair zijn.

3. De ontolereerbaar onfaire uitspraak

- (6) In de uitspraak is nergens het onderwerp en bedoelingen van de wetgever met onder andere artikel 47 (Wetboek van Strafrecht) weergegeven en overwogen. Er is geschreven dat de rechtbank in acht neemt, oordeelt of beschouwt terwijl feitelijk een opinie is weergegeven. Deze opinies zijn niet vooraf aan de verdachte particulier bekend gemaakt of waren niet bij hem bekend. Dit is ontolereerbaar unfair. Zodat al hierdoor de uitspraak en straf ontolereerbaar unfair zijn.

4. Documenten classificeren als dreigbrief is zonder reden of grond

- (7) De documenten zijn zonder redenen geclassificeerd als dreigbrieven. Hierna is gesteld (quote) "De inhoud van de teksten die bewezen worden verklaard hebben duidelijk dreigende elementen in zich.". Echter, op welke elementen deze opinie richt en met welke identificatie de vermoede elementen dreigend zijn is niet aangegeven en duidelijk gemaakt. De beslissing om als dreigbrief te classificeren is zonder feitelijke grond hetgeen dan enkel uit een vooroordeel voortkomt. Voorts is het een opinie achteraf. Hierdoor strijdt deze uitspraak met artikel 6 §1 EVRM

5. Daden classificeren als bedreigend is zonder reden of grond

- (8) In een als bewijs voor dreigbrief aangenomen document 'aanvulling op zwartboek' is geschreven (citaat) "Waarschuw uw collega bedrijven" en waarschuwen komt in het vermoede bewijs herhaaldelijk voor. Er is niet en nergens geïdentificeerd wat een waarschuwing is en ook is niet en nergens geïdentificeerd wat een bedreiging of een dreiging is. Een "vrees hebben" alleen is onvoldoende, want elke kritiek is een vrees gevend. Dit maakt noodzakelijk dat geïdentificeerd is wat vrees is in verbinding met dreiging en deze identificatie is niet en nergens aangegeven. De beslissing om een daad als bedreigend te classificeren is zonder feitelijke grond hetgeen dan enkel uit een vooroordeel voortkomt. Voorts is het een opinie. Hierdoor strijdt deze uitspraak met artikel 6 §1 EVRM

6. Het modelvonnis is niet in het dossier en niet aan de partijen overhandigd

- (9) In elke strafzaak wordt door de griffie het dossier onderzocht en van dit onderzoek verslag gedaan in een document dat met een vonnis wordt afgesloten. Dit document heeft in het algemeen de titel "modelvonnis". De wet verplicht dat partijen zich over dit document moet kunnen uitlaten waardoor het in het dossier moet zijn en aan de partijen zijn overhandigd. Beide gebeurtenissen zijn niet vermeld in de uitspraak. Hierdoor is er geen openbare behandeling of hoorzitting geweest van de zaak. Door de geheime activiteiten van het gerecht plus die van het tribunaal is dit een unfair trial.

7. Het onbestraft laten van het uitlokken van geweld

- (10) De preambule van de Universele Verklaring geeft de oorzaak voor het stichten van de Rechten van de Mens, dat tegelijk de voorspelling is voor wat er gebeurt wanneer deze gestichte Rechten er niet zijn, in feite wanneer die rechten genegeerd worden of zijn. De Grondwet geeft met artikel 5 het recht aan iedereen op verzoeken aan het bevoegde gezag. Het impliciete recht is een deugdelijk en constructief antwoord. Een directie is onbetwist het bevoegde gezag.
- (11) Een proces verbaal vermeldt (citaat) "De eerste reactie was: we gaan gewoon verder. We laten ons niet chanteren. Dat was de algemene reactie. Maar mijn vader, die vroeger ook in het bedrijf zat en nu met pensioen is, die heb ik opgebeld en die zei: Nee, je moet stoppen.". Er is in het dossier geen enkel bewijs dat het bevoegde gezag de mogelijkheid van communicatie wilde benutten en heeft benut. Er is onbetwistbaar niet gecommuniceerd, in feite het over en weer met begrip uitwisselen van informatie, feiten of meningen. Zodat de (voortgang van) escalatie opzettelijk is uitgelokt.
- (12) Ook onbetwist is dat het stoppen een eigen beslissing is, dan wel dat een gevraagde stopzetting is ingewilligd en uitgevoerd. Elke redengeving van een bedrijf is evident om diens financiële gevolgen te besturen naar een schade van nihil en een winst van maximaal.
- (13) De ontvangers van de als dreigbrieven geclassificeerde documenten waren bij de openbare behandeling aanwezig. Het onderzoek ter terechtzitting had onmiskenbaar duidelijk moeten maken waardoor een escalatie naar de uitgelokte daden niet gewild is

te stoppen. Deze redenen zijn niet vermeld. Hierdoor is de detentie en veroordeling in strijd met artikel 5, 6 en 7 van het ERVM, want een pleger van uitgelokte daden is niet strafbaar.

8. Het onbestraft laten van de oorzaak van de escalatie

- (14) Elk strafbaar doen of laten heeft een oorzaak en een aanleiding. Naast dat de daden zijn uitgelokt, heeft de rechtbank in het wetskader van artikel 47 (Wetboek van Strafrecht) evenmin onderzocht, zoals de wet verplicht, waardoor er geen civiele vordering is ingesteld door de verdachte particulier.
- (15) Het is publiek bekend dat Nederlands gerechten, tribunalen, rechters en rechterlijke macht liegen, bedriegen. Misleiden en meened plegen zonder hiervoor berecht en bestraft te worden. Één dossier hierover is op internet beschikbaar op de site www.de-openbare-zaak.nl en is tevens te verifiëren dat enkel de rechters, tribunalen, gerechten en rechterlijke macht dit doen in strijd met de Rechten van de Mens.
- (16) Zodat de causale oorzaak van de escalatie ligt bij de misdaden door liegen, bedriegen, misleiden en plegen van meened door de rechters zelf, door de tribunalen zelf, door de gerechten zelf en door de rechterlijke macht zelf. Ook door de onduidelijkheden voldoet de uitspraak niet aan de eis dat het voldoende precies geformuleerd moet zijn zodat eenieder z'n gedrag kan reguleren. De reden kan in niets anders liggen dan de werkverwerving, mede gelezen de doorverwijzing naar de burgerlijk rechter voor in deze zaak tegelijk af te handelen schade. Hierdoor is de detentie en veroordeling in strijd met artikel 5, 6 en 7 van het ERVM, want een pleger van uitgelokte daden is niet strafbaar.

9. Verraad aan de wetgever en vorige tribunalen

- (17) Het is vrijwel uitgesloten dat sinds het van kracht worden van het Wetboek van Strafrecht, eerst op 03-03-1881 en laatst op 01-03-2014, dit de eerste uitspraak is in deze categorie van gelijke gevallen. Er moeten minstens 1 (meest waarschijnlijk meerdere) gelijke gevallen zijn.
- (18) De identificatie niet vaststellen en aangeven, pretendeert dat dit geval losstaand is en gediscrimineerd van de andere gelijke voorgaande gevallen. Dus ook de verboden discriminatie met deze motivering weg van de wetgever's onderwerp en bedoelingen met het Wetboek van Strafrecht en de betrokken artikelen. Hiernaast is er dan ook het verraad aan de rechterlijke samenstellingen van voorgaande tribunalen vanaf de eerste in alle gelijke voorgaande gevallen. Dit strijdt met de internationale rechts principes van rechtsorde, rechtsgelijkheid en rechtsconsistentie waarop met name het EVRM is gefundeerd.

10. Onbevoegde rechters en dus onbevoegd tribunaal

- (19) Het voorgaande hierboven maakt onbetwistbaar dat het tribunaal niet voldoet aan de samenstelling met bevoegde rechters en ook niet voldoet aan de samenstelling met een gemiddelde kwaliteit of beter aan rechtsvaardigheid, vakmanschap en een hoog moreel karakter van de rechters waarop elk privaat individu recht heeft door artikel 6, §1 EVRM.

(III) Complementering v. d. mensenrechten interpretaties

Er zijn geen vaststellingen gedaan door de rechtbank die meer duidelijkheid geven aan burgers over de bescherming van hun bezit en het genot van hun Rechten van de Mens en

Fundamentele Vrijheden, hetzij die in uitdrukkelijke termen hetzij de impliciete Rechten en Vrijheden.

(IV) De afronding van de controle

11. Het verwekken van burgerrebellie en laten escaleren tot in burgeroorlog

(20) De preambule van de Universele Verklaring voor de Rechten van de Mens, van de Verenigde Naties geeft aan (citaat) "Overwegende, dat terzijdestelling van en minachting voor de rechten van de mens geleid hebben tot barbaarse handelingen, die het geweten van de mensheid geweld hebben aangedaan (...)." Dit is èèn van de oorzaken voor het stichten van de Rechten van de Mens. Tegelijk is dit de voorspelling van wat er gaat gebeuren als terzijdestelling en minachting (weer) gebeurt.

12. Specifiek tribunalen werken toe naar burgerrebellie en burgeroorlog

(21) Bij het verwekken van burgerrebellie tot in burgeroorlog, staan op grote afstand vooraan de rechters, tribunalen, gerechten en rechterlijke macht die dit terzijdestellen en minachten doen en de barbaarse handelingen verwekken. Omdat opzettelijk niet de uitlokking is onderzocht door geen onderzoek te doen naar de oorzaak en naar de aanleiding van de uitgelokte daden in al hetgeen vooraf is gegaan. Ook omdat even opzettelijk niet is onderzocht waardoor en waarom er geen van de partijen een civiele vordering heeft ingesteld en de uitkomst hiervan is afgewacht. Zodat volledig onterecht en opzettelijk de onschuldige plegers van uitgelokte daden zijn veroordeeld en gestraft. Zo doende pleegt dit tribunaal ook het strafbare feit van uitlokking door onder andere misbruik van gezag van al hetgeen dat hieruit gaat volgen (paragraaf 20 hiervoor) uit boosheid over onrecht, naast tenminste het plegen van meeneed. Want vrijwel alle Naties in de wereld verklaarden (citaat) "Overwegende dat het essentieel is, wil de mens niet worden gedwongen om, als laatste redmiddel, zijn toevlucht te nemen tot rebellie tegen tirannie en onderdrukking, dat de mensenrechten worden beschermd door de rechtsstaat,".

(22) Deze uitspraak van het gerecht van eerste instantie is geen rechtdoening en is verder onbetwistbaar nietig vanwege de ermee en erin gepleegde strafbare feiten, maar blijft wel een authentieke akte dat (de wil) verklaart van de op drift geraakte opinie weg van de oorsprong, van de tyrannie en onderdrukking van of door de rechters, tribunalen, gerechten en rechterlijke macht. Al reeds omdat met deze uitspraak weer, door hen, een overduidelijk en wettig onschuldige, private burger toch schuldig is bestempeld. Hiernaast en hierdoor is elk geweld legaal en nodig om de suprematie van het recht zoals de auteur van "het recht" dit bedoelde ermee, te herstellen.

13. Bewust vernietigen van de democratie in de maatschappij

(23) Zowel het Openbaar Ministerie als ook het tribunaal weten van de democratische weerstand sinds 14 juni 2013 die aan de private burger ondersteuning geeft en diens uitgelokt handelen verdedigt. Aan dit oordeel van de publieke controle is onlosmakelijk verbonden het media bericht over de mening en beslissing van de lokale gemeenteraad. Dit bericht is in het einde van dit document aangelast en de origineel-kopie is beschikbaar op deze site [*1]. Overigens bleek enkele weken later uit een summiere enquête via een bericht in media dat veel meer gemeenten deze gemeenteraad en dus de private burger ondersteunen. Dit enquêteonderzoek had het tribunaal kunnen doen en de gegevens moeten weten. Dit bericht is aan de origineel-kopie aangelast.

(24) De schade die is aangericht is het opschorten van (citaat uit de preambule van de Universele Verklaring) "de komst van een wereld, waarin de mensen vrijheid van meningsuiting en geloof zullen genieten, en vrij zullen zijn van vrees en gebrek". Door

alle Naties in de wereld is dit (citaat) "verkondigd als het hoogste ideaal van iedere mens;". Dit vult paragraaf 4 verder aan tegen de veroordeling en bestraffing van een onschuldige private burger.

12. Verificatie dat slechts één gerecht (van eerste aanleg) betrokken is

Er is één nationaal gerecht betrokken, dat van eerste aanleg. Er is tegen deze uitspraak geen rechtsmiddel aangewezen en er is geen rechtsmiddel uitgesloten.

13. Verificatie van de gelijkheid met zaken in dezelfde categorie

Er is geen identificatie vastgesteld van de zaak en evenmin zijn de identificatoren getoond om te verifiëren dat het een zaak is in dezelfde categorie van gelijke gevallen.

14. Het oordeel van de Rechtbank is onwettig vanwege meened en andere schendingen van de mensenrechten.

Hierdoor is de Rechtbank bevolen,

- (*) om met terugwerkende kracht alle activiteiten te vernietigen om werk te verwerven door verkeerde uitspraken, onnodig pseudo-interpretatie of het nalaten om de gehoorzaamheid aan de wetgever en diens bedoelingen af te dwingen;
- (*) al zijn uitspraken met terugwerkende kracht te herzien op basis van dit oordeel;
- (*) de cassatie van de onnodige uitspraken wegens hun discriminatie;
- (*) om de dan weinige overgebleven uitspraken deugdelijk te reviseren, geleid door de oordelen van de publieke controle;
- (*) om een correct inventaris op te stellen of te reviseren van elk artikel met diens impliciete rechten door middel van legale interpreteren dat bijsluit in de eenheid van de publieke controle;

en

- (*) om alle schade van alle betrokken private individuen te vergoeden.
- (*) het bovenstaande werk binnen redelijke termijn te voltooien, met een gemiddelde of betere kwaliteit van vakmanschap en rechtsvaardigheid plus voor de eigen rekening van de schademakers.

15. De publieke controle doet wat het Europese Hof behoorde te doen

Vanwege de bovengenoemde mensenrechtenschendingen, zijn de ingediende rechten op bescherming via de verweren, terecht geclaimd. Bij het ontbreken van de fiattering door elke partij moet worden aangenomen dat de situaties zich voordeden waarin de terecht beklagenswaardige overtredingen zonder de gegarandeerde bescherming plaatsvonden.

Het rapport van de publieke controle en de vastgestelde complementering van de Rechten van de Mens, zijn van iedereen en geldig in alle gelijke gevallen in dezelfde categorie en uitvoerbaar op elke plaats in een contractstaat voor elk tribunaal.

Dit publieke controle's rapport is naar de president van het gerecht gestuurd met de opdracht om dit gelijk te behandelen als een einduitspraak met betrekking tot artikel 46 §1 EVRM. Met nadrukkelijke focus op het vernietigen van de werkverwerving door herhalen van meened en belediging.

16. Identificatie van deze zaak

Het oordeel is van de Rechtbank is dat van een eerste instantie, binnen het wetskader van het Wetboek van Strafrecht, artikelen 14a, 14b, 14c, 45, 47, 57 en 284, en het Wetboek van Strafvordering. De rechtsbetrekking tussen de Staat en de private burger is de strafrechtelijke verdenking. De laatste instantie van de Staat is het Openbaar

Ministerie en de eerste instantie van de Staat is de politie zijnde de opsporingsdienst. Het onderwerp van de verdenking is bedreiging zonder fysiek geweld. Meer personalisatie creëert een verboden discriminatie.

17. Herziening van "Interpretatie van de artikelen van het Verdrag (EVRM)"

Er zijn geen bevindingen door dit oordeel die nodig maken dat het document wordt herzien [*1].

Opmerking:

Dit publieke controle's rapport is coöperatief in harmonie met de andere rapporten van de publieke controle op deze site in hoofdstuk "De openbare controles".

[*1]: deze documenten zijn beschikbaar op deze site www.publicscrutiny.nl in het hoofdstuk "The Manual for Public Scrutiny (...) en meer documenten")

Meerderheid gemeenteraad Borger Odoorn tegen windmolens

Door: Bert Jan Brinkman - Op 14 juni, 2013

Bomvol Brughuus – (f: RTV Drenthe)

VALTHERMOND – Een ruime meerderheid in de gemeenteraad van Borger-Odoorn is tegen de komst van windmolens. Dat bleek gisteravond tijdens de raadsvergadering in het ‘Brughuus’ te Valthermond, die druk werd bezocht. Alleen Groen Links bleek voor de Drentse gebiedsvisie windenergie te zijn.

Veel partijen hadden kritiek op het proces dat is doorlopen en het passeren van de bevolking. Het gebrek aan draagvlak en de onduidelijkheid over gezondheidsrisico's deed een meerderheid besluiten om tegen te stemmen. Toch is het maar de vraag of Borger-Odoorn daarmee gevrijwaard blijft van windmolens. Drenthe heeft zich bij het rijk bereid verklaard om 280 megawatt toe te staan. Als dat niet lukt, dan neemt het rijk de coördinatie over en krijgen nog veel grotere initiatieven een kans.

De raadsvergadering moest korte tijd onderbroken worden omdat een bezoeker zijn ongenoegen over de opstelling van het college van B en W luidkeels duidelijk maakte. Toen de man niet stil werd schorste burgemeester Marco Out de vergadering voor korte tijd.